

KOVÁCS ISTVÁN

13 haiku

Sziromcirádás
napraforgó-körhinta.
Darázstekintet.

*

Kőzene a hegy.
A kotta bazaltsávján
zöld violinkulcs.

*

Páfrányszínekkel
álcázott sírkeresztek.
Rohamra készen.

*

A Szikla Atlasz
hegycsúcsot tart a hátán.
Mennybölt a lomb.

*

Fény-monumentum;
a gyertya csonkig égett.
De ép a tartó.

*

Ó, Uramisten!
Fű, fa, nád, bokor, virág...
Futamnyi fények.

*

Sűrű barázdák.
Bivalycsorda a szántás
a messzeségből.

*

*Hegy, hegyvonulat.
Tárt szárnyú sasóriás
a láthatáron.*

*

*Ó, lenge nádas!
felhőket bizsergető!
Pironkodó est...*

*

*Ezüst anyókák
járják a harcmezőket.
Könny-aratóink.*

*

*Puhán a ködhöz,
a hegygerinchez érni.
Kisded a hajnal.*

*

*Annyi az élet,
mi a fotográfián;
tört fény, homály, csönd.*

*

*Győztesek a fák.
Csupa V minden águk:
ősz, tél, tavasz, nyár.*